

Fa més felicitat donar que rebre

Dv, 13/05/2022 per Josep-Miquel Bausset

[Del santuari estant](#)

El títol d'aquest article, a part de ser, diguem-ho així, el "lema" dels boxejadors, fa també referència a unes paraules que trobem als Fets dels Apòstols, quan **Sant Pau** posa en boca de **Jesús** aquesta expressió: "Fa més felicitat donar que rebre". D'una manera semblant, **Josep Massot**, que ens ha deixat recentment, també deia: "Penso que és molt més útil treballar per als altres que no treballar per a un mateix".

He recordat aquestes paraules de Sant Pau, perquè hi ha qui confon el vedetisme amb el testimoni. És que no és el mateix anar de vedette per la vida, que ser un testimoni. I dic això, perquè alguns, d'una manera hipòcrita i des dels sectors eclesials més conservadors (maliciosament o per ignorància), han titllat sor **Lucía Caram** de vedette, cosa bastant equivocada i que demostra que no la coneixen, sinó que parlen d'ella amb prejudicis. És que una vedette se centra en ella mateixa, tot buscant sobresortir, alhora que anul·la o prescindeix dels altres. Pel contrari, un testimoni sempre remet als altres, tot transmetent el que és i el que viu. Una vedette es mira el melic egoísticament i es fa el centre del món, mentre que un testimoni assenyalant els altres, fixa la mirada i el cor en els germans per ajudar-los, sobretot els qui més pateixen.

La vida de sor Lucía Caram no és vedetisme. És testimoni des de la fe i des del seu compromís amb l'Evangeli i amb els més pobres. I tant si va a Ucraïna a per refugiats com si engega la "Fundació Convent de Santa Clara", mai no és ella la protagonista, sinó els ucraïnesos que ha rescatat de l'horror de la guerra o la gent que a Manresa passa gana.

L'actitud de sor Lucía Caram, una dona audaç i plenament evangèlica, no és vedetisme, sinó compromís amb els qui pateixen. Com va fer Jesús. I per això, tant de bo tinguéssim moltes més persones com ella. El que és obscè, és que els qui d'una manera superficial i frívola la critiquen, plens de prejudicis, ni fan el que ella

fa, ni tan sols són capaços de donar-li un cop de mà. Aquests que, farisaicament acusen Lucía Caram de vedette, s'assemblen als escribes i als fariseus que atacaven Jesús i per això el Mestre deia als seus deixebles, per prevenir-los d'aquests farsants: "No obreu com ells obren, perquè diuen i no fan". Els escribes i els fariseus, els d'ahir i els d'avui, "lliquen fardells pesants i els carreguen a les espatlles dels altres, però ells, ni amb el dit no els volen moure".

Quan els valencians i els catalans hem patit, durant anys i anys, la rapinya d'alguns polítics que s'han embutxacat els diners de tots en operacions fosques i en comissions vergonyoses, l'exemple de sor Lucía ens encoratja, per una part a denunciar la corrupció i per l'altra, a comprometre'ns a treballar per un món millor, ajudant les persones més necessitades, per tal que puguin viure amb dignitat.

De tota manera, i malgrat els atacs que rep aquesta dona tan admirable i tan coratjosa, i com que suposo que a sor Lucía Caram no li afecten les crítiques negatives d'aquests hipòcrites, ella continua fent el bé i encoratjant els altres a fer també el bé. També Jesús va ser acusat de "golut i bevedor" i de ser "amic de publicans i prostitutes" i, sense fer-los cas, va continuar fent el bé.

Els qui s'esquincen les vestidures acusant sor Lucía de vedette, de voler cridar l'atenció o de voler ser el centre de món, ni la coneixen bé, ni han entès res de res del testimoni evangèlic que dóna aquesta dona de fe que mai no es descoratja

Perquè aquells que la critiquen malparlant-ne, haurien de recordar que la fe sense les obres, és morta. Per això sor Lucía ens mostra amb les seves obres, la seva fe. I amb la seva actitud plenament evangèlica, ens mostra també, que "fa més feliç donar que rebre". I això que no és boxejadora! Tot i que dona bon cops!